ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
DZIENNIK WOJEWÓDZKI

NR 21 KATOWICE, DNIA 31 SIERPNIA 1945

Poz. TREŚĆ: Str.

DZIAŁ URZĘDOWY

280.
DEKRET
z dnia 2 sierpnia 1945 r.
o amnestii.
(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 172, z dnia 21 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Celem upamiętnienia Święta Odrodzenia Polski w rocznicę powstania Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego oraz faktu utworzenia Rządu Jedności Narodowej udziela się sprawcom i uczestnikom przestępstw popełnionych przed dniem 22 lipca 1945 r. amnestii na zasadach, określonych w niniejszym dekrecie.

Art. 2. Puszcza się w niepamięć i przebacza:

1) przestępstwa, należące do właściwości sądów wojskowych, za które ustawa przewiduje, niezależnie od kar dodatkowych, jako karę najsurowszą — karę pozbawienia wolności do lat 10;

2) przestępstwa, przewidziane w art. 6 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 30 października 1944 r. o ochronie Państwa (Dz. U. R. P. Nr 10, poz. 50), o ile dotyczą aparatów radiowych odbiorczych, oraz przestępstwa, przewidziane w art. 10 i 11 tegoż dekretu;

3) występki, należące do właściwości sądów powszechnych, za które ustawa przewiduje, niezależnie od kar dodatkowych, karę pozbawienia wolności do lat 2 lub grzywnę, albo obie te kary łącznie;

4) wykroczenia;

5) wykroczenia skarbowe;

6) występki skarbowe i przestępstwa podatkowe, za które ustawa przewiduje karę nie wyższą niż 5.000 złotych grzywny.

Art. 3. Puszcza się w niepamięć i przebacza przestępstwa przewidziane:

1) w art. 1 i 8 dekretu o ochronie Państwa, jeżeli sprawca porzucił szeregi związku i powrócił do normalnego życia lub uczyni to w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu;

2) w art. 4 lit. a) dekretu o ochronie Państwa, jeżeli sprawca dobrowolnie złożył władzom bezpieczeństwa publicznego posiadaną broń, amunicję, materiały lub przyrządy wybuchowe albo inne przedmioty, mogące sprowadzić niebezpieczeństwo powszechne, lub uczyni to w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu;

3) w art. 115—120 kodeksu karnego Wojska Polskiego, jeżeli sprawca w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu stawi się do rozporządzenia właściwej władzy.

Art. 4. W przypadkach, określonych w art. 2 i 3, nie wszczyna się postępowania, a wszczęte postępowanie podlega umorzeniu, kary w całości lub w części niewykonane, nadto orzeczoną utratę praw publicznych i obywatelskich praw honorowych oraz nieściągnięte koszty postępowania darowuje się; prawomocne orzeczenie co do przepadku przedmiotów i narzędzi przestępstwa oraz przepadku mienia podlega jednak wykonaniu, jak również należy orzec przepadek przedmiotów i narzędzi przestępstwa, mienia pochodzącego z przestępstwa lub mienia, którego posiadanie jest zakazane.

Art. 5. § 1. W sprawach, należących do właściwości sądów wojskowych, i w sprawach o przestępstwa, popełnione z pobudek politycznych, choćby nie należące do właściwości tych sądów — o ile nie stosuje się art. 2 i 3:

1) darowuje się:

a) kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze nie powyżej 5 lat,

b) kary, orzeczone za przestępstwa, określone w art. 113—120 kodeksu karnego Wojska Polskiego, bez względu na ich wysokość,

c) skierowanie do oddziału karnego, orzeczone jako kara zasadnicza, oraz kary odroczone w myśl art. 65 lub złagodzone w myśl art. 55 kodeksu karnego Wojska Polskiego bez względu na ich wymiar;

2) zmniejsza się o 5 lat kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze powyżej 5 lat;

3) zamienia się karę śmierci lub karę dożywotniego więzienia na karę 15 lat więzienia.

§ 2. W pozostałych sprawach, niewymienionych w § 1, do których również nie stosuje się art. 2 i 3, a należących do właściwości sądów powszechnych:

1) darowuje się kary grzywny oraz kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze nie powyżej 2 lat;

2) łagodzi się o połowę kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze powyżej 2, lecz nie ponad 6 lat,

3) łagodzi się o $1/3$ kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze powyżej 6 lat;

4) zamienia się karę śmierci lub karę dożywotniego więzienia na karę 15 lat więzienia.

§ 3. Wykonanie kary złagodzonej na podstawie § 1 pkt 2) można w przypadkach zasługujących na szczególne uwzględnienie zawiesić warunkowo na okres 2 lat z odpowiednim zastosowaniem art. 57—60 kodeksu karnego Wojska Polskiego lub art. 61—64 kodeksu karnego. O zawieszeniu orzeka postanowieniem sąd, którego wyrok podlega wykonaniu.

Art. 6. § 1. W sprawach o występki skarbowe i o przestępstwa podatkowe, o ile nie stosuje się art. 2 pkt. 6:

1) darowuje się niewykonane w całości lub w części kary grzywny, orzeczone w rozmiarze nie powyżej 5.000 zł, oraz kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze nie powyżej 6 miesięcy;

2) zmniejsza się o połowę kary grzywny, orzeczone w rozmiarze powyżej 5.000 zł, oraz kary pozbawienia wolności, orzeczone w rozmiarze powyżej 6 miesięcy.

§ 2. Zasady, określone w § 1, stosuje się także wtedy, gdy obie te kary w powyższych granicach orzeczono łącznie.

§ 3. Przepisy §§ 1 i 2 stosuje się odpowiednio do przestępstw, polegających na naruszeniu przepisów o daninach publicznych, nieobjętych ordynacją podatkową.

Art. 7. § 1. Nie podlegają amnestii osoby, które:

1) po wyzwoleniu Polski spod okupacji niemieckiej pełniły w związku, przewidzianym art. 1 lub 8 dekretu o ochronie Państwa, naczelne funkcje kierownicze i nie porzuciły wraz ze swymi podwładnymi takiego związku najdalej do miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu, nie złożyły dobrowolnie władzom bezpieczeństwa posiadanej przez siebie broni, amunicji i innych środków walki oraz nie zgłosiły do władz administracji państwowej powrotu swego i swych podwładnych do normalnego życia;

2) dopuściły się przestępstw, w wyniku których nastąpiły skutki, określone w art. 225, 235 § 1 i 236 § 1 kodeksu karnego;

3) dopuściły się przestępstw, określonych w art. 3 lit. a) i b), art. 4 ust. (1) lit. b) i art. 5 lit. a) dekretu o ochronie Państwa;

4) dopuściły się przestępstw, określonych w art. 100 kodeksu karnego, w art. 85, 89 (tylko co do zbrodni z art. 85), w art. 90, 91, 93 § 1, 98 w części dotyczącej dostarczenia dla wojska broni lub innego sprzętu wojennego, niezdatnych do użytku, w art. 100, 103, 104, 109, 111, 149, 175 (o ile wartość mienia przenosi 50.000 złotych) oraz w art. 185 kodeksu karnego Wojska Polskiego.

§ 2. Nie podlegają również amnestii osoby, które:

1) dopuściły się przestępstw, podlegających właściwości specjalnych sądów karnych;

2) dopuściły się czynów, określonych w ustawie z dnia 6 maja 1945 r. o wyłączeniu ze społeczeństwa polskiego wrogich elementów (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 96);

3) dopuściły się fałszowania lub puszczania w obieg pieniędzy i papierów wartościowych (art. 175 do 177 kodeksu karnego);

4) dopuściły się — po wyzwoleniu Polski spod okupacji niemieckiej — przestępstwa z art. 287 i 290 kodeksu karnego oraz przestępstw na szkodę Skarbu Państwa, samorządów i instytucyj prawa publicznego, przedsiębiorstw państwowych i samorządowych, tudzież wszelkich organizacyj, działających z udziałem finansowym Skarbu Państwa albo korzystających z jego gwarancji lub pomocy finansowej, jeżeli przestępstwo popełnił funkcjonariusz urzędu państwowego, albo osoba, pozostająca w służbie w jednej z powyższych instytucyj;

5) dopuściły się zaboru w celu przywłaszczenia cudzego mienia ruchomego (art. 257 kodeksu karnego);

6) dopuściły się przywłaszczenia powierzonego sobie mienia ruchomego (art. 262 § 2 kodeksu karnego), jeżeli powierzenie tego mienia nastąpiło z powodu wypadków związanych z wojną;

7) dopuściły się przestępstw, określonych w dekrecie Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 12 grudnia 1944 r. o zwalczaniu potajemnego gorzelnictwa (Dz. U. R. P. Nr 15, poz. 85);

8) dopuściły się przestępstw, określonych w art. 11, 12 i 14 dekretu Polskiego Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 25 października 1944 r. o zwalczaniu spekulacji i lichwy wojennej (Dz. U. R. P. Nr 9, poz. 49), zmienionego dekretem z dnia 20 listopada 1944 r. (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 63);

9) są przestępcami zawodowymi lub z nawyknienia, albo do których mają zastosowanie przepisy o powrocie do przestępstwa.

Art. 8. § 1. Sąd może postępowania nie wszczynać lub postępowanie wszczęte umorzyć, jeżeli według okoliczności danego przypadku należałoby wymierzyć karę w takim wymiarze, że podlegałaby darowaniu z mocy przepisu art. 5.

§ 2. W powyższych przypadkach sąd może postępowanie umorzyć lub postępowania nie wszczynać jedynie na wniosek albo za zgodą prokuratora.

Art. 9. § 1. Władze skarbowe właściwe do orzekania mogą postępowania nie wszczynać lub umorzyć postępowanie, toczące się przed władzami skarbowymi, jeżeli według okoliczności danego przypadku należałoby wymierzyć karę w takim wymiarze, że podlegałaby darowaniu z mocy art. 6.

§ 2. Zaniechanie wszczęcia postępowania i umorzenie postępowania na podstawie § 1 wymaga zezwolenia Ministra Skarbu; uprawnienie to Minister Skarbu może przelać na władze skarbowe II instancji.

Art. 10. W sprawach, ściganych z oskarżenia prywatnego lub na wniosek, zaniechanie i umorzenie postępowania może nastąpić wtedy tylko, jeżeli oskarżyciel prywatny lub uprawniony do złożenia wniosku nie oświadczy w ciągu miesiąca od wejścia w życie niniejszego dekretu, że żąda przeprowadzenia postępowania.

Art. 11. § 1. W razie zbiegu przestępstw podlegających amnestii sąd stosuje amnestię do kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, po czym orzeka karę łączną według zasad ogólnych.

§ 2. W razie zbiegu przestępstwa ulegającego amnestii z przestępstwem amnestii nie ulegającym kara orzeczona z uwzględnieniem zbiegu lub kara łączna może być złagodzona według uznania sądu, jednak nie poniżej kary wymierzonej za przestępstwo niepodlegające amnestii.

§ 3. Przepis powyższy nie wyłącza możności umorzenia postępowania sądowego co do przestępstwa ulegającego amnestii.

Art. 12. Umorzenie postępowania na podstawie przepisów niniejszego dekretu będzie uchylone, jeżeli ten, przeciwko któremu postępowanie toczyło się, oświadczy w terminie zawitym miesięcznym od zawiadomienia o umorzeniu, że żąda przeprowadzenia postępowania.

Art. 13. § 1. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się do osób, które korzystały z ogólnego lub szczególnego aktu łaski o tyle tylko, o ile poprzedni akt łaski przy-

znawał osobom tym ulgi w mniejszym rozmiarze.

§ 2. Przepisy dekretu niniejszego stosuje się odpowiednio do przestępstw, które zakwalifikowano według przepisów dawnych.

Art. 14. § 1. Amnestię stosuje władza, przed którą toczy się postępowanie, albo władza zarządzająca wykonanie orzeczenia, jeżeli nie zastosowano jej już przy wydaniu orzeczenia.

§ 2. W przypadku, określonym w art. 11, amnestię stosuje postanowieniem sąd I instancji, właściwy według zasad ogólnych, jeżeli nie zastosowano jej przy wydaniu wyroku.

Art. 15. § 1. Na postanowienia i zarządzenia w przedmiocie stosowania przepisów niniejszego dekretu służy zażalenie do jednej bezpośrednio wyższej instancji.

§ 2. W postępowaniu przed władzami administracyjnymi przepis § 1 stosuje się odpowiednio, przy czym zażalenie rozstrzyga ostatecznie władza bezpośrednio przełożona nad władzą zarządzającą wykonanie orzeczenia.

Art. 16. W razie umorzenia postępowania na podstawie przepisów niniejszego dekretu, koszty postępowania ponosi:

1) w sprawach toczących się z urzędu — Skarb Państwa, z wyjątkiem kosztów, wymienionych w art. 587 lit. h) kodeksu postępowania karnego,

2) w sprawach z oskarżenia prywatnego — każda ze stron i Skarb Państwa w granicach wydatków przez siebie wyłożonych; zaliczkę zwraca się w kwocie pozostałej po pokryciu kosztów postępowania.

Art. 17. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrom: Sprawiedliwości, Obrony Narodowej, Bezpieczeństwa Publicznego, Skarbu i Administracji Publicznej.

Art. 18. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
Minister Sprawiedliwości:
(—) Henryk Swiątkowski
Minister Obrony Narodowej:
(—) Michał Żymierski, Marszałek Polski
Minister Bezpieczeństwa Publicznego:
(—) Stanisław Radkiewicz
Minister Skarbu:
(—) Konstanty Dąbrowski
Minister Administracji Publicznej:
(—) Władysław Kiernik

281.

DEKRET

z dnia 12 czerwca 1945 r.

o przeniesieniu własności resztówek majątków rozparcelowanych na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 162 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. 1) Upoważnia się Ministra Rolnictwa i Reform Rolnych do przeniesienia własności resztówek na spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej.

2) Resztówkami w rozumieniu niniejszego dekretu są części pozostałe z majątków rozparcelowanych na podstawie dekretu z dnia 6 września 1944 r. o przeprowadzeniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1945 r. Nr 3, poz. 13) wraz ze znajdującymi się na nich budynkami i zakładami przemysłowymi, sadami, pasiekami, stawami rybnymi i wszelkim innym urządzeniem oraz inwentarzem.

3) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami ustali, po wysłuchaniu opinii zarządu głównego Związku Samopomocy Chłopskiej, imienny wykaz resztówek, wyłączonych spod działania niniejszego dekretu.

Art. 2. 1) Spółdzielnie Samopomocy Chłopskiej przejmują resztówki dla ich zagospodarowania i użytkowania w celach kulturalno-oświatowych, zdrowotnych lub społeczno-wychowawczych.

2) Oddanie resztówki w posiadanie spółdzielni Samopomocy Chłopskiej następuje na wniosek zarządu powiatowego Związku Samopomocy Chłopskiej, skierowany do powiatowego urzędu ziemskiego, na terenie którego znajduje się resztówka, i powinno być dokonane nie później, niż w ciągu jednego miesiąca od dnia złożenia wniosku. Do wniosku dołączyć należy: urzędowy odpis z rejestru spółdzielni oraz uchwałę prezydium powiatowej rady narodowej, wyrażającej zgodę na oddanie resztówki.

Art. 3. Przeniesienie własności resztówek nastąpi za zapłatą. Uzyskane kwoty przelewa się na rzecz Państwowego Funduszu Ziemi.

Art. 4. Wartość gruntu oblicza się według zasad, podanych w dekrecie o przeprowadzeniu reformy rolnej. Wartość przedsiębiorstw, urządzeń i inwentarza oblicza się według przeciętnych cen z 1938 r. Przy ustalaniu wysokości zapłaty nie uwzględnia się wartości budynków mieszkalnych oraz tych budynków gospodarczych, które nie stanowią części przedsiębiorstw, znajdujących się na terenie resztówki.

Art. 5. 1) Szacunek resztówek ustalają powiatowe komisje szacunkowe w składzie: delegata powiatowej rady narodowej jako przewodniczącego oraz delegatów: powiatowego urzędu ziemskiego, właściwego urzędu skarbowego, zarządu powiatowego Związku Samopomocy Chłopskiej i spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, nabywającej resztówkę. Jeżeli na terenie resztówki znajduje się przedsiębiorstwo przemysłowe, w skład komisji wchodzi ponadto powiatowy referent przemysłowy.

2) Oszacowanie resztówki nastąpi nie później, niż w ciągu jednego miesiąca od dnia oddania resztówki w posiadanie, na podstawie szczegółowego opisu. Opis resztówki dokonany zostanie przez delegatów: powiatowego urzędu ziemskiego, spółdzielni Samopomocy Chłopskiej, nabywającej resztówkę, i gminnej rady narodowej. Opis sporządza się w chwili oddania resztówki w posiadanie spółdzielni Samopomocy Chłopskiej.

Art. 6. Zapłatę za resztówkę rozkłada się na 12 równych rat rocznych. Pierwsza rata płatna będzie po upływie jednego roku od dnia objęcia resztówki w posiadanie.

Powiatowy urząd ziemski może jednak przedłużyć termin ten do lat trzech.

Art. 7. 1) Po ustaleniu wysokości zapłaty wojewódzki urząd ziemski wyda nabywającej spółdzielni Samopomocy Chłopskiej orzeczenie, stwierdzające przeniesienie własności resztówki. Orzeczenie stanowi tytuł do przepisania własności w księdze hipotecznej (gruntowej).

2) Orzeczenie o przeniesieniu tytułu własności wolne jest od opłat stemplowych i komunalnych.

Art. 8. 1) Resztówki objęte niniejszym dekretem nie mogą być w całości lub części dzielone, sprzedawane, wydzierżawiane lub zastawiane.

2) W przypadkach gospodarczo uzasadnionych wojewódzki urząd ziemski może udzielić zezwolenia na dokonanie czynności, wymienionych w ustępie poprzednim. Od decyzji wojewódzkiego urzędu ziemskiego strona w ciągu miesiąca od doręczenia może się odwołać do Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych.

Art. 9. 1) Jeżeli spółdzielnia nie uiści trzech rat pomimo wezwania do zapłaty w terminie trzymiesięcznym od daty doręczenia wezwania, obowiązana jest zwrócić resztówkę.

2) W razie zwrotu pobiera się tytułem należności za użytkowanie resztówki tenutę w wysokości półrocznej raty za każdy rok użytkowania. Tenuta ta ulega potrąceniu z już wpłaconych rat, reszta zaś, o ile pozostanie, ulega zwrotowi spółdzielni. O ile wpłacone raty nie pokryją należnej tenuty, spółdzielnia powinna pokryć resztującą należność w terminie trzymiesięcznym od daty wezwania do uiszczenia.

3) Do rozstrzygania sporów, wymienionych w ustępie 1 i 2, właściwy jest sąd okręgowy.

4) Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu może w przypadkach gospodarczo uzasadnionych umorzyć zapłatę za resztówkę (art. 3 i 6) w całości lub w części.

Art. 10. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Art. 11. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych
(—) Edward Bertold

282.
DEKRET
z dnia 7 lipca 1945 r.
o odtworzeniu dyplomów i świadectw z ukończenia nauki.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 164 z dnia 18 sierpnia 1945 r.)

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1 poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Jeżeli zaginął lub uległ zniszczeniu dyplom naukowy lub świadectwo z ukończenia wszelkiego rodzaju szkół i kursów lub poszczególnych klas tego rodzaju zakładów naukowych, praktycznej nauki zawodu, odbycia praktyki zawodowej, świadectwo lub dyplom na tytuł mistrza lub czeladnika i wszelkiego rodzaju stanowiska w zawodzie lub pracy zawodowej, a zainteresowana osoba nie może uzyskać nowego dokomentu lub jego duplikatu albo zastępczego zaświadczenia w instytucji lub u osoby, która dokument wystawiła, z powodu zaginięcia lub zniszczenia akt, albo zwinięcia wymienionej instytucji lub śmierci tej osoby, bez pozostawienia akt, wówczas osoba zainteresowana może wystąpić do sądu grodzkiego miejsca swego zamieszkania z wnioskiem o odtworzenie zaginionego lub zniszczonego dokumentu.

Art. 2. Wniosek o odtworzenie dokumentu winien zawierać dokładną treść zaginionego lub zniszczonego dokumentu, o ile możliwe, w dosłownym jego brzmieniu i żądanie odtworzenia go zgodnie z tą treścią oraz powołanie dowodów na jego poparcie.

Art. 3. (1) Do wniosku o odtworzenie dokumentu winno być dołączone zaświadczenie instytucji lub osoby, która dokument wystawiła; stwierdzające odmowę wystawienia nowego dokumentu lub duplikatu z powodu zaginięcia lub zniszczenia akt, a w przypadku zwinięcia powyższej instytucji lub śmierci tej osoby — zaświadczenie władzy gminnej miejsca wystawienia dokumentu, stwierdzającego zwinięcie instytucji lub śmierci osoby i niepozostawienie przez nią akt, na podstawie których mógłby być wystawiony nowy dokument lub jego duplikat.

(2) Przepis ust. (1) stosuje się również przy odtwarzaniu dokumentów, wystawionych za granicą, z tą różnicą, iż podpisy na zaświadczeniach, stwierdzających niemożność wystawienia nowego dokumentu lub jego duplikatu albo autentyczność zaświadczenia, winny być stwierdzone przez konsulat lub przedstawicielstwo polskie. Zaświadczenia powyższe mogą być także wystawiane przez konsulaty lub przedstawicielstwa polskie za granicą.

(3) Bez złożenia wymienionych w ust. (1) lub (2) zaświadczeń wniosek o odtworzenie dokumentów jest niedopuszczalny i podlega odrzuceniu na posiedzeniu niejawnym.

(4) Do czasu utworzenia konsulatów i przedstawicielstw polskich za granicą wnioski o odtworzenie dokumentów, wystawionych poza granicami kraju, można składać bez załączenia zaświadczeń wymienionych w ust. (2).

Art. 4. Przy nadaniu biegu wnioskowi o odtworzenie akt sędzia zarządzi ogłoszenie o złożeniu tego wniosku w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Oświaty, jeżeli sprawa będzie dotyczyć odtworzenia dyplomów i świadectw zakładów naukowych, a w Monitorze Polskim, jeżeli sprawa będzie dotyczyć innych dyplomów i świadectw. Ogłoszenie to winno zawierać wskazanie osoby wnioskodawcy i jego miejsca zamieszkania, treść wniosku z dokładnym wskazaniem instytucji lub osoby, przez które dokument miał być wystawiony, oraz wezwanie do wszystkich instytucyj i osób, posiadających jakiekolwiek wiadomości w sprawie, o nadsyłanie sądowi na piśmie lub zgłaszanie do protokółu doniesień co do bezzasadności wniosku. Doniesienia te są wolne od wszelkich opłat sądowych.

Art. 5. (1) Po nadejściu dowodu, stwierdzającego dokonanie przepisanych w art. 4 ogłoszeń, sędzia wyznacza rozprawę tak, aby od ukazania się w pismach ogłoszenia do rozprawy upłynęło nie mniej, niż jeden miesiąc.

(2) Postępowanie z wniosków o odtworzenie dokumentów odbywa się według przepisów kodeksu postępowania cywilnego cz. I, o ile przepisy następne nie stanowią inaczej.

(3) Sąd w tym postępowaniu zbiera dowody z urzędu i nie jest ograniczony do dowodów, o których powziął wiadomość z akt sprawy lub oświadczeń stron, ani nie jest skrępowany co do dopuszczenia dowodów sprzeciwem stron. Przy rozpoznaniu sprawy sąd bierze pod rozwagę także nadesłane i zgłaszane do protokółu doniesienia i powołane w nich dowody.

Art. 6. Orzeczenia sądu, rozstrzygające wnioski o odtworzenie dokumentów, zapadają w formie postanowień. Orzeczenia uwzględniające wniosek poza zachowaniem przepisu art. 348 kodeksu postępowania cywilnego winny zawierać jeszcze dokładną treść zaginionego lub zniszczonego dokumentu, oznaczenie instytucji lub osoby, która dokument wystawiła, oraz datę jego wystawienia przynajmniej przybliżoną. W przypadku niemożności odtworzenia istotnej treści dokumentu wniosek podlega całkowitemu oddaleniu.

Art. 7. W razie uwzględnienia wniosku sąd zarządzi ogłoszenie w Monitorze Polskim. Ogłoszenie to winno zawierać dokładną treść postanowienia, odtwarzającego zaginiony lub zniszczony dokument oraz wzmiankę o prawie i terminie do zaskarżenia tego postanowienia ze wskazaniem instytucji i osób, którym to prawo służy.

Art. 8. Od postanowień, uwzględniających wnioski o odtworzenie dokumentu, służy prokuratorowi, władzom bezpieczeństwa publicznego oraz instytucjom i osobom, które według postanowienia sądu dokument wystawiły, zażalenie w terminie siedmiodniowym od ukazania się przepisanego w art. 7 ogłoszenia.

Art. 9. Orzeczenia drugiej instancji są ostateczne.

Art. 10. Po uprawomocnieniu się postanowienia, odtwarzającego zaginiony lub zniszczony dokument, sąd wyda osobie zainteresowanej na jej żądanie wypis tego postanowienia. Wypis ten zastępuje całkowicie utracony dokument i posiada taką samą moc, jak ten dokument.

Art. 11. W przypadku późniejszego ujawnienia, iż postanowienie uwzględniające wniosek o odtworzenie dokumentu, oparte zostało na fałszywych dowodach lub uzyskane zostało przez czyn karalny, sąd, który ostatnio orzekał w sprawie, wznawia z urzędu postępowanie w sprawie i uchyla wydane przeżeń postanowienie oraz orzeka ponownie o żądaniu wniosku. Podstawą wznowienia postępowania może być tylko skazujący prawomocny wyrok sądu karnego. Wznowienie postępowania może nastąpić także w przypadku niemożności wszczęcia lub umorzenia postępowania karnego w sprawie z innych powodów, niż brak dowodów winy lub cech przestępstwa.

Art. 12. W przypadku uchylenia postanowienia, uwzględniającego wniosek o odtworzenie dokumentu, i oddalenia tego wniosku po wznowieniu postępowania w sprawie, sąd zarządzi odebranie od zainteresowanej osoby przez komornika lub organa bezpieczeństwa wydanego jej wypisu postanowienia, o ile wypis ten nie został w toku postępowania w sprawie dołączony do akt. Jeżeli wypis ten będzie się znajdował w posiadaniu urzędu lub innej instytucji publicznej, sąd zwróci się do

tych instytucji o nadesłanie wypisu w celu dołączenia do akt sprawy. Odebrany lub znajdujący się w aktach sprawy wypis ulega skasowaniu przez przekreślenie go na krzyż i pozostaje w aktach sprawy.

Art. 13. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 14. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:
(—) Bolesław Bierut
Prezes Rady Ministrów:
(—) Edward Osóbka-Morawski
Minister Sprawiedliwości:
(—) Henryk Świątkowski

283.

ZARZĄDZENIE
WOJEWODY ŚLĄSKO-DĄBROWSKIEGO

z dnia 7 sierpnia 1945 r. Nr KB (o) 11/3/1

w sprawie upoważnienia organów Milicji Obywatelskiej do nakładania doraźnych mandatów karnych przy wykroczeniach przepisów o ruchu tramwajów elektrycznych.

Wobec mnożących się z dnia na dzień nieszczęśliwych wypadków tramwajowych: utraty życia, zdrowia i mienia, w których — jak poucza praktyka — winę ponoszą zwykle sami poszkodowani pasażerowie, którzy wbrew obowiązującym przepisom o ruchu, mimo artykułów ostrzegawczych w prasie i stałego upominania i przestrzegania przez obsługę tramwajową i organa bezpieczeństwa, mimo odstraszających przykładów śmierci i kalectwa, uporczywie zwieszają się na stopniach, taranach i zderzakach wozów, —

I. p r z y p o m i n a m korzystającej z tramwajów publiczności konieczność zachowania przepisów:

a) o ruchu tramwajów elektrycznych w miastach z z dnia 6 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 424) m. i. § 9
„Zabrania się wskakiwać i wyskakiwać z tramwaju podczas biegu, czepiać się urządzeń tramwajowych, stać na stopniach, taranach i zderzakach". „Z chwilą, gdy konduktor ogłosi, że miejsc nie ma, wchodzić do wozu nie wolno";

b) art. 217 § 1 kodeksu karnego:
„Kto sprowadza niebezpieczeństwo powszechne dla życia lub zdrowia ludzkiego, przez działanie wśród okoliczności szczególnie niebezpiecznych — podlega karze więzienia".

II. Na podstawie art. 45 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o postępowaniu karno-administracyjnym (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 365) z a r z ą d z a m, co następuje:

§ 1. Upoważniam organa Milicji Obywatelskiej, podległe powiatowym władzom administracji ogólnej (Starostwom grodzkim i powiatowym) do wymierzania i ściągania doraźnych mandatów karnych do kwoty 50,— zł w odniesieniu do pasażerów upornie wykraczających przeciw przepisom o ruchu tramwajów elektrycznych w miastach, z dnia 6 czerwca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 424), o ile osoby te schwytane zostały na gorącym uczynku lub gdy nie ma wątpliwości co do osoby przestępcy.

§ 2. Nałożenie kary w formie doraźnego nakazu karnego może nastąpić na podstawie doniesienia organów służby tramwajowej, Milicji Obywatelskiej, Służby Bezpieczeństwa lub innych organów urzędowych, opartego na ich własnym spostrzeżeniu.

§ 3. Funkcjonariusze Milicji Obywatelskiej, upoważnieni na podstawie § 1 do wymierzania i ściągania mandatów karnych, winni są na żądanie osoby interesowanej wykazać się pismem władzy upoważniającej (Starostwa grodzkiego wzgl. powiatowego), stwierdzającym posiadanie i granice wydanego uprawnięnia.

§ 4. Doraźne mandaty karne, wydawane na podstawie § 1 niniejszego zarządzenia, wystawia się w dwóch egzemplarzach, posługując się urzędowymi drukami, zaopatrzonymi w tłoczoną pieczęć władzy upoważniającej oraz liczbę bieżącą. Mandat winien podawać: rodzaj czynu, za który nałożono karę, kwotę pieniężną, na jaką opiewa kara a na żądanie ukaranego także jego imię i nazwisko.

Organ nakładający karę winien mandat własnoręcznie i czytelnie (imieniem i nazwiskiem) podpisać i zaopatrzyć datą. Jeden egzemplarz należy wręczyć ukaranemu, przebitkę (kalkopis) pozostałą w bloczku przedłożyć władzy upoważniającej, przy równoczesnym wręczeniu jej ściągniętych sum pieniężnych, które przypadają na rzecz Skarbu Państwa Polskiego.

§ 5. Doraźne nakładanie kar nie może mieć miejsca, jeżeli winny oświadcza, że nałożonej nań kary nie uiści. Organ Milicji Obywatelskiej winien w tym wypadku — o ile nie zachodzą warunki przytrzymania w myśl instrukcji służbowej — donieść o popełnionym przekroczeniu władzy upoważniającej, która stosując przyspieszony czy zwyczajny tryb postępowania karno-administracyjnego, może niezależnie od kary pieniężnej orzec nadto karę aresztu.

W wypadkach szczególnie złośliwych, należy skierować sprawę do właściwego miejscowego Sądu, celem wytoczenia przeciwko winnemu postępowania karno-sądowego.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

W o j e w o d a:
w/z (—) *ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda

Wzór nr 1

Wzór upoważnienia do nakładania grzywien w drodze doraźnych nakazów karnych

....
(oznaczenie władzy)

UPOWAŻNIENIE.

Na podstawie art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr 38, poz. 165) i za zgodą Wojewody upoważniam:

....
(wymienić imię i nazwisko, stanowisko urzędowe lub służbowe upoważnionego)

do nakładania w moim imieniu i bezzwłocznego pobierania, pod warunkami, określonymi w przytoczonym na wstępie przepisie, w drodze doraźnych nakazów karnych — za wykroczenia podane na odwrocie grzywien do wysokości ....zł, słownie....................
.... złotych.
...................., dnia.................... 19.........

POWIATOWA WŁADZA ADMINISTRACJI OGÓLNEJ
(pieczęć)
....
(podpis)

Wzór nr 2

Wzór doraźnego nakazu karnego (białego) sporządzonego przez kalkę.

POWIATOWA WŁADZA
ADMINISTRACJI OGÓLNEJ

w ....
Nr.................... (bloczku)
Nr.................... (blankietu)

DORAŹNY NAKAZ KARNY

(art. 50 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 38 poz. 365)

Za ....
....
(wymienić przekroczenie)

nałożono i pobrano grzywnę....................
zł (słownie: .... zł)
od ....
....
(wymienić imię i nazwisko tylko na życzenie ukaranego)

Dnia .... 19.......... r.

W imieniu
POWIATOWEJ WŁADZY ADMINISTRACJI OGÓLNEJ
(podpis)

(pieczęć) ....

284.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Wydział Opieki Społecznej Katowice, 21 sierpnia 1945
L. P. O. 103/1/45

PISMO OKÓLNE
w sprawie rejestracji dzieci w rodzinach zastępczych.

Niezależnie od już przeprowadzonej akcji rejestracji dzieci w rodzinach zastępczych — Urząd Wojewódzki, Wydział Opieki Społecznej na podstawie zarządzenia Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej z dnia 30 lipca 1945 r. — zarządza przeprowadzenie dokładnej rejestracji dzieci w rodzinach zastępczych w/g nast.. zasad:

1. Zarządy gminne oraz Zarządy Miast zapomocą obwieszczeń wzgl. ogłoszeń w prasie zawiadomią wszystkie rodziny, mające na wychowaniu obce dzieci, celem przeprowadzenia w referatach opieki społecznej dokładnej rejestracji wszystkich dzieci, wychowujących się w obcych rodzinach. Referaty opieki społecznej wypełnią dokładnie wszystkie rubryki na kwestionariuszach rejestracyjnych w/g zał. wzoru nr 1.
2. Kwestionariusze te należy wypełnić w 3 egzemplarzach, z których 2 należy przesłać tut. Urzędowi a jeden zachować w tamt. aktach.
3. Rejestracja winna obejmować:
   a) dzieci od lat 0—15,
   b) młodzież od powyżej lat 15—18, o ile nie jest ona całkowicie materialnie samodzielna.
   Rejestracja obejmuje dzieci tylko w rodzinach polskich.
4. *Na terenach nowoodzyskanych* rejestracja ta obejmować winna:
   a) dzieci niemieckie, pozostające w rodzinach polskich,
   b) dzieci „volksdeutschów", pozostające w rodzinach polskich.
   W razie nieustalonego pochodzenia dziecka — do dzieci niemieckich należy zaliczyć te, które nie władają językiem polskim, do dzieci „volksdeutschów" — te, które władają językiem polskim.
5. Wypełnione kwestionariusze należy zestawić w zestawieniu „A" i „B" w/g załączonego wzoru nr 2.
6. Równocześnie należy bezzwłocznie przystąpić do przeprowadzenia wywiadów domowych w tych rodzinach, celem stwierdzenia konieczności odebrania dzieci z rodzin niemieckich wzgl. rodzin, które nie nadają się do wychowania dziecka, jak np. rodzin, które używają dzieci jako siły roboczej, wysyłają dzieci na żebraninę itp. Ilość tych dzieci należy ująć w/g wieku w osobnym zestawieniu „C" w/g zał. nr 3.
7. Wypełnione kwestionariusze w 2 egz. oraz zestawienia „A", „B" i „C" prześlą zarządy miast wydzielonych wprost do Urzędu Wojew. Wydziału Pracy i Opieki Społecznej, zaś zarządy gminne wpierw do Wydziałów Powiatowych, które na podstawie otrzymanych zestawień z gmin sporządzą ogólne zestawienie „A", „B" i „C" z całego powiatu.

Do prac, związanych z rejestracją oraz z przeprowadzeniem wywiadów w rodzinach zastępczych — należy powołać do współpracy organizacje PKOS-ów, GKOS (Gminne Komitety Opieki Społecznej) lub, jeśli te nie istnieją — Opiekunów Społecznych, wzgl. organizacje charytatywne, jak np. „CARITAS".

Szczegółowego sprawozdania z przeprowadzonej akcji z załączeniem wypełnionych (w podw. egz.) kwestionariuszy oraz zestawień „A", „B" i „C" oczekuje Urząd Wojewódzki w nieprzekraczalnym terminie do dnia 15 września 1945 r. Za Wojewodę:

Wójcicki, p. o. Naczelnika Wydziału

Wzór nr 1

Powiat ....
Miasto wydzielone ....

.................., dnia .... 194......
(miejscowość)

Kwestionariusz rejestracyjny
dla dzieci w rodzinach zastępczych.

A. 1. Nazwisko i imię dziecka ....
2. Data i miejsce urodzenia .... lat.......... (przypuszczalny wiek)
3. Wyznanie dziecka ...., narodowość: polska, Volksdeutsch, niemiecka
4. Imiona rodziców i nazwisko rodowe matki ....
5. Dane o losie rodziców, ewent. miejsce pobytu i zajęcie ....
6. Imiona, nazwiska, wiek, adresy i zajęcie rodzeństwa
(jeżeli brak danych, a dziecko wie tylko, że miało rodzeństwo, podać w cudzysłowie) ....
7. Dane o dalszej rodzinie dziecka ....
8. Dawny stały adres dziecka ....
(jeżeli nie można ustalić — podać w cudzysłowie, co wie o pobycie dziecko)
9. Od kiedy dziecko przebywa w rodzinie zast. ....
10. Kto umieścił dziecko w rodzinie zast. i gdzie przedtem przebywało ....

B. 1. Nazwisko i imiona obecnych opiekunów u których dziecko przebywa ....
2. Wyznanie opiekunów .... narodowość ....
3. Obecny dokładny adres dziecka ....
4. Zajęcie opiekunów .... (zawód wychowawcy i wychowawczyni)
5. Przybrane rodzeństwo dziecka (ilość, wiek, płeć) ....
6. Czy dziecko posiada prawnego opiekuna
(podać imię, nazwisko i adres) ....
7. Warunki materialne opiekunów (rodziny zast.) ....
8. Warunki mieszkaniowe: a) ilość izb.........., b) słoneczne, ciemne, wilg., maleńkie, nieogrzewane
(potrzebne podkreślić), czy jest gospodarstwo ....
9. Poziom moralny rodziny zast. ....
10. Wyżywienie dziecka: a) ilościowo: wystarczające, niewystarczające; b) jakościowo: treściwe, odpowiednie, nieodpowiednie ....
11. Udział dzieci w pracy gospodarczej rodziny (czy niezbyt duży) ....
12. Stosunek rodziny zast. do dziecka ....
13. Sen: a) osobne łóżko, wózek, sypia z opiekunem lub z inną osobą, z kim ....
b) pościel: czysta, wystarczająca, niewystarczająca, czego brak ....

14. Rozwój umysłowy dziecka: normalny, anormalny:
 a) uczęszcza do ochronki, przedszkola, szkoły powszechnej, szkoły średniej szkoły zawodowej, wymienić nazwę szkoły i adres ....
 do której klasy uczęszcza ....
 b) postępy w nauce: bardzo dobre, dobre, dostateczne, niedostateczne,
 c) zachowanie: bardzo dobre, zadawalające, złe.
 d) ilość ukończonych klas (dla młodzieży ponad 15 lat) ....
15. Jaki zawód rejestrowany chciałby obrać ....
16. Czy rejestrowany rozpoczął już naukę zawodu .... (w jaki sposób go się uczył) szkoła średnia, zawodowa, praktyka) ....
17. Czy obecnie zarobkuje, za jakim wynagrodzeniem ....

....

C. 1. Czy rodzina zastępcza pragnie dziecko zatrzymać i na jakich warunkach ....
2. Czy ze względu na dobro dziecka można je w rodzinie tej zostawić? ....
3. Inne życzenia rodziny zastępczej ....
4. Uwagi: ....

....

.........., dnia .... 194.....

....
(podpis władzy miejscowej)

Wzór nr 2.

....
miejscowość

Zestawienie „A"

dzieci w rodzinach zastępczych.

	L. ogólna od 0-15	18 lat	sieroty od 15	18 lat	półsieroty od 15	18 lat
1. Dzieci urodzone w Niemczech i krajach okupowanych narodowości polskiej						
2. Dzieci pochodzące z województw pozost. przy Związku Sowieckim						
3. Dzieci pochodzące z terenu Polski z poza Warszawy .						
4. Dzieci pochodzące z Warszawy						
5. Dzieci niewiadomego pochodzenia teren.						
6. Dzieci narodowości niemieckiej						
7. Dzieci „volksdeutschów" z terenów nowozabranych .						
razem:						

Zestawienie „B" (dotyczy tylko pełnych sierót)

	dzieci do 15 lat	młodzież pow. 15—18 lat
1. Liczba dzieci, które mogą pozostać w rodzinie zastępczej bezpłatnie . .		
2. „ „ „ „ „ „ „ pod warunkiem zwracania przez opiekę społ. części kosztów utrzymania dziecka		
razem:		

.........., dnia .... 194.....

Wzór nr 3.

....
miejscowość

Zestawienie „C"

dotyczące dzieci, które nie mogą pozostać w rodzinie zastępczej

	dzieci w wieku 0—3 lat		w wieku od 3—6 lat		w wieku od 7—15 lat		w wieku od 16—18 lat	
	dziew.	chłop.	dziew.	chłop.	dziew.	chłop.	dziew.	chłop.
1. Sieroty								
2. Półsieroty i mające rodziców .								
3. Nieznany los rodziców								
razem:								

285.

WOJEWODA ŚLĄSKO-DĄBROWSKI
Nr Kom. (rd) 1/6 Katowice, 21 sierpnia 1945 r.

Ob. Starostowie powiatowi, starostowie grodzcy, Ob. Prezydenci miast wydzielonych
(według rozdzielnika)
w sprawie rejestracji rowerów.

Na liczne zapytania Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Prezydentów miast w przedmiocie rejestracji wozów wyjaśniam, że rejestrację rowerów, motorowerów i tzw. „setek" winny zgodnie z rozporządzeniem Ministrów Komunikacji i Spraw Wewnętrznych z dnia 15 lipca 1937 r. (Dz. U. R. P. Nr 58 poz. 458) przeprowadzać Zarządy Gmin.

Do czasu otrzymania tabliczek rowerowych winny Zarządy Gmin wydawać zaświadczenia rejestracyjne i pobierać kwotę zł 25,— na poczet opłat rowerowych. Tabliczki rowerowe zostaną przekazane gminom w okresie późniejszym wraz z pouczeniem o wysokości i sposobie zarachowania opłat rowerowych. Dla gmin nie posiadających cyt. numeru Dziennika Ustaw należy sporządzić odpisy, celem umożliwienia manipulacyj rejestracyjnych.

Pobrane kwoty należy trzymać na specjalnych kontach do dalszej decyzji.

Wojewoda:
w/z (—) *ppłk. Ziętek,* Wicewojewoda

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

PRZETARG PUBLICZNY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski ogłasza
przetarg na dostawę różnych materiałów biurowych i przyborów pisarskich.

Termin składania ofert *do dnia 13 września 1945 r. godz. 9* w kancelarii Wydziału Budżetowo-Gospodarczego pokój Nr 355, zaś otwarcie ofert w tym samym dniu godz. 10-ta w pokoju Nr 360. Informacji o szczegółach udziela się w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr. pokój Nr 359.

Za Wojewodę:
(Piechaczek)
Naczelnik Wydziału

PRZETARG PUBLICZNY

Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski w Katowicach ogłasza
przetarg publiczny na dostawę materiałów opałowych
(węgla orzech I, kostka I, orzech IV, groszek, miał płukany, koks hutniczy i drzewo opałowe). *Termin składania ofert do dnia 14. IX. br. godz. 9* w kancelarii Wydziału Budżetowo-Gospodarczego pokój Nr 355, zaś otwarcie ofert w tym samym dniu godz. 10-ta w pokoju Nr 360. Informacji o szczegółach udziela się w gmachu Urzędu Wojewódzkiego Śl.-Dąbr. pokój Nr 359.

Za Wojewodę:
(Piechaczek)
Naczelnik Wydziału

OGŁOSZENIE

Dnia 7 lipca br. na trasie Katowice-Częstochowa zagubiono kartę ewidencyjną samochodu osobowego marki „Fiat 1500" Nr rejestr. A-65129, Nr silnika 037438, Nr podwozia 037139.

2) świadectwo zarejestrowania powyższego samochodu wystawione przez Urząd Wojewódzki Wydział samochodowy w Katowicach;

3) prawo jazdy na nazwisko Szafraniec Jan, wystawione przez Urząd Wojewódzki w Katowicach. 110

Wszystkie powyższe dokumenty unieważnia się.
Pocztowy Urząd Przewozowy w Katowicach.

OGŁOSZENIE.

SĄD OKRĘGOWY W CIESZYNIE
Wydział Cywilny I T 1/45. dnia 20 sierpnia 1945 r.

Herman Eisner, urodz. 16. 10. 1868 r. w. Ustroniu zamieszkały ostatnio w Cieszynie w związku z doznaną na skutek upadku na ulicy kontuzją leczył się w szpitalu żydowskim w Mor. Ostrawie od dnia 9 grudnia 1941 począwszy i tam zmarł dnia 23 grudnia 1941 r. Z powodu braku dokumentu śmierci zarządza się na wniosek Arnolda Eisnera postępowanie celem udowodnienia śmierci Hermana Eisnera. Zarazem ogłasza się wezwanie, aby Sądowi udzielono wiadomości o zmarłym. Po upływie trzech miesięcy Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie o dowodzie śmierci. 116

ZAPOWIEDŹ.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1) *Włodzimierz Kiecko,* stolarz, stanu wolnego, zamieszkały w Niedobczycach, ulica Szkolna, 2) *Ema Stania,* stanu wolnego, zamieszkała w Niedobczycach, ulica Szkolna, chcą zawrzeć związek małżenski. Obwieszczenie zapowiedzi nastąpić winno w Niedobczycach i w Dzienniku Urzędowym. 112

Niedobczyce, dnia 9 sierpnia 1945 r.
Urzędnik Stanu Cywilnego w/z. Lach

Zapowiedź.

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1) stolarz *Jan Worwa,* kawaler, zamieszkały w Łaziskach Średnich, poprzednio w Wiedniu, syn śp. Wojciecha Worwy i Walerii z Bienkow, 2) niezamężna *Walentyna Talarczyk,* zamieszkała w Łaziskach Średnich poprzednio w Wiedniu, córka śp. Walentego Talarczyka i Jadwigi z domu Drankiewicz, chcą zawrzeć związek małżenski. Obwieszczenie zapowiedzi winno nastąpić w Łaziskach Średnich i w Dzienniku Zachodnim. 117

Łaziska Średnie, dnia 31 sierpnia 1945 r.
Urzędnik stanu cywilnego.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

Unieważnia się skradzione zaświadczenie listy narodowościowej kat. III. wydane przez Zarząd Gminny Janów, legitymację Powiatowego Zarządu Polskiej Partii Socjalistycznej w Katowicach, oraz kartę rowerową na nazwisko Wójcik Tomasz, zamieszkały Giszowiec, Plac Czerwony 5. 88

Unieważnia się skradzioną Kartę rozpoznawczą wystawioną przez Niemieckie Prezydium Policji Sosnowiec na nazwisko Ficek Jan, zamieszkały w Rogoźniku, pow. Będzin, ul. Kościuszki 167. 89

Unieważnia się Kartę rozpoznawczą wystawioną świadczenie pracy wystawione przez Inspektorat Szkolny Katowice na nazwisko Holzhauser Maria, Świętochłowice, ul. Wojska Polskiego 27. 90

Z dniem 1 sierpnia b. r. *unieważnia* się skradzona owalna pieczęć gwinna z godłem państwowym i napisem „Zarząd Gminny Nowy Bytom pow. Katowicki". Przestrzega się przed nadużyciem. Naczelnik Gminy. 94

Unieważnia się zgubione zaświadczenie wojskowe, wystawione przez Rejonową Komendę Uzupełnień Radom, na nazwisko *Pasek Zygmunt,* zamieszkały Bielsko, ul. Mickiewicza nr 16. 95

Unieważnia się skradzioną kartę rozpoznawczą wystawioną przez niemieckie Starostwo Będzin na nazwisko *Ledwoch Paweł,* zamieszkały Bobrowniki pow. Będzin. 98

Unieważnia się skradzione dokumenty na nazwisko *Sądowicz Tadeusz,* zamieszkały Ochojec, ul. Prosta nr 14 c. 99

Redakcja i Administracja: Urząd Wojewódzki Śląsko-Dąbrowski, ul. Jagiellońska 25, I. pok. 244. tel. wewn. 444 i 452

Za Redakcję: Dr. Piotr Bałowski.

Tłoczono w Drukarni Państwowej (dawn. Druk. Urz. Woj. Śl.-Dąbr.), Katowice, Francuska 33, w podw., tel. 327-54

R 402/4440